UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku Ekklēsiastikē Istoria, Eklogai Apo Tōn Istoriōn Philostorgiu Kai Theodōru

Theodoretus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

X. De expugnatione Apameae & Daras.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

Visual Library

λοχαγοὶ καὶ ταξίαρχαι, ὡς διανυκτερεύσαντες ἐξέμαθον παυθῆναι τὸν στρατηγόν, πρόσω μὲν οὐ παρῄεσαν τὸ πλῆθος· ὑποχωρήσαντες δὲ φεύγουσι σποράδες, τὴν καταγέλαστον πολιορκίαν λύσαντες. ὁ μὲν οὖν ἀδδαρμάνης ἔχων ἀξιόλογον στρατὸν περσῶν τε καὶ τῶν σκηνιτῶν βαρβάρων, ἐπεὶ τὸ κιρκήσιον παρημείψε, παντοίως τοῖς ῥωμαίων ἐλυμήνατο πράγμασιν, ἐμπιπρὰς, ἀποκτιννύς, οὐδὲν μέτριον ἐννοῶν ἢ πράττων. αἱρεῖ τε φρούρια καὶ κώμας πολλὰς, οὐδενὸς ἀνθισταμένου· πρῶτα μὲν ὅτι γε ἦρχεν οὐδείς, εἶθ' ὅτι καὶ τῶν στρατιωτῶν πρὸς τοῦ χοσρόου κατὰ τὸ δάρας ἐναποκλεισθέντων, ἐπ' ἀδείας αἵ τε προνομαὶ καὶ αἱ ἔφοδοι ἐγίγνοντο. ἔπεισι δὲ καὶ τῇ θεουπόλει τῶν διὰ τῶν ἀμφ' αὐτόν, οὐδὲ γὰρ αὐτὸς ἀφίκετο· οἳ καὶ παρὰ πᾶσαν ἐλπίδα ἀπεκρούσθησαν, μηδενὸς ἐναπομείναντος τῇ πόλει, ἢ λίαν κομιδῇ εὐαρίθμων, καὶ τοῦ ἱερέως πεφευγότος καὶ τὰ ἱερὰ ὑπεξαγαγόντος κειμήλια, διότι καὶ τὰ πολλὰ τοῦ τείχους διερρύη, καὶ ὁ δῆμος ἐπανέστη, νεωτέρων πραγμάτων ἄρξαι θέλων, οἷα φιλεῖ γίνεσθαι, καὶ μάλιστα παρὰ τοὺς τοιούτους καιρούς· οἳ καὶ αὐτοὶ πεφευγότες, ἐρήμην τὴν πόλιν καταλελοίπασιν, οὐδενὸς ὅλως ἐπινοηθέντος εἰς ἐπιτέχνησιν, ἢ ἀντεπιχείρησιν.

A verò & ordinum ductores, poſtquàm peractis vigiliis ducem ſuum exauctoratum eſſe didicerunt, non amplius proceſſerunt in publicum: ſed dilapſi hac illac fugere cœperunt, ridiculam illam obſidionem relinquentes. Interim Addarmanes, qui Perſarũ & Scenitarum Arabum ingentem habebat exercitum, Circeſium prætergreſſus, Romanorum ditionem incendio ac ferro & omni vaſtationis genere populatus eſt, nihil mediocre animo deſignans aut gerens. Caſtella etiam cepit & vicos quamplurimos, nemine reſiſtente: primum quidem quia nullus tunc erat B dux Romanorum. Deinde eo quod militibus Romanis à Choſroe intra oppidum Daras concluſis, pabulationes & incurſiones abſque impedimento fiebant. Adortus eſt etiam urbem Antiochiam per milites ſuos. Neque enim ipſe illuc perrexit: Qui tamen præter omnium ſpem atque expectationem inde repulſi ſunt, cùm nemo præter admodum paucos in urbe remanſiſſet, & Epiſcopus ipſe aufugiſſet, & ſacros theſauros ſecum abſportaſſet, propterea quod & muri maxima pars interciderat, & populus rerum novarum cupiditate flagrans, ſeditionem excita- C verat: quemadmodũ ejuſmodi præſertim temporibus fieri ſolet. Sed & ipſi ſeditioſi, arreptâ fugâ, urbem vacuam reliquerant, cùm nihil omnino excogitatum eſſet, aut ad feriendum hoſtem, aut ad propulſandum.

Κεφ. ι.

Περὶ τῆς ἁλώσεως ἀπαμείας, καὶ τοῦ δάρας

ὩΣ δ' οὖν τῆς πείρας ταύτης διήμαρτεν ἀδδαρμάνης, ἐμπρήσας τὴν πάλαι μὲν ἡράκλειαν, ὕστερον δὲ γαγαλικὴν ὀνομασθεῖσαν, ἀπάμειαν κατείληφε, πρὸς σελεύκου τοῦ νικάνορος συνοικισθεῖσαν, πάλαι μὲν εὐδαίμονα καὶ πολυάνθρωπον, τῷ χρόνῳ δὲ τὰ πολλὰ διαρρυεῖσαν. ὃς ἐπί τισι συμβάσεσι τὴν πόλιν παρειληφὼς, ἐπεὶ μηδὲ ἀντιστῆναι οἱοί τε καθειστήκεσαν, τοῦ τείχους ὑπὸ γήρως ἐπὶ γῆς κειμένου, πᾶσαν ἐμπρήσας καὶ πάντα ληϊσάμενος παρὰ τὰ συγκείμενα, ἀπιὼν ᾤχετο, ἐξανδραποδίσας τὴν πόλιν, καὶ τὰ προστυχόντα χωρία. μεθ' ὧν καὶ τὸν ἱερέα τῆς πόλεως, καὶ τὸν τὴν ἀρχὴν ἐπιτροπεύοντα ζωγρείας ἀπήγαγε. τὰ πάνδεινα δὲ

Cap. X.

De expugnatione Apameæ & Daras.

HOc igitur conatu fruſtratus Addarmanes, poſt incenſã urbẽ quæ olim quidem Heraclea, poſtea verò Ga- D galice nuncupata eſt, Apamiam occupavit, olim à Seleuco Nicatore conditam: quæ antea quidem opibus & incolarũ multitudine abundarat: progreſſu autem temporis magnopere imminuta erant. Hanc igitur pactis quibuſdam conditionibus cùm cepiſſet: cives enim nullo modo reſiſtere poterant, muro præ vetuſtate collapſo: totam concremavit, boniſque omnibus contra fidem datam direptis abſceſſit, univerſos cives ac finitimos, captivos abducens. Inter quos ipſum quoque urbis Epiſcopum, & eum, cui adminiſtratio provinciæ commiſſa erat, ſecum aſportavit. Sed & in redeundo

A multa atrociter geſſit, cùm nullus eſſet qui cohiberet, aut omnino obſiſteret, præter pauciſſimos milites à Juſtino miſſos, quibus præerat Magnus quidam, qui prius quidem Argentariorum menſæ præpoſitus fuerat in urbe regia, poſtea verò unius ex Imperialibus domibus Curator fuerat à Juſtino factus. Verùm hi quoque ſeſe in fugam dedere, cùm parum abfuiſſet, quin univerſi ab hoſtibus caperentur. His rebus geſtis Addarmanes ad Choſroem venit, qui urbem Daras nondum expugnaverat. Ejus igitur copiis conjunctus, maximum rebus momentum attulit, cùm & ſuorum animos confirmaſſet, & B hoſtibus terrorem incuſſiſſet. Porro urbem ipſam deprehendit vallo circundatam, & aggerem ingentem ad muros urbis admotum; bellicas item machinas quas Heelpoles vocant, paratas; ac præcipue catapultas, ex editiore loco ſaxa jacientes, quas vulgo petrarias vocant. Hoc modo Choſroes hiberno tempore urbem illam vi cepit, Joanne Timoſtrati filio qui urbi præerat, parum de ea ſollicito, immo verò eam prodente. Utrumque enim dicitur. Obſederat autem urbem illam Choſroes quinque & amplius menſes, nemine eam defendente. Cùm igitur C univerſos ex urbe eduxiſſet, immenſam hominum multitudinem: & quoſdam ex iis crudeliter illic mactaſſet, reliquos verò vivos ſervaſſet, urbem quidem, utpote opportunè ſitam, præſidio impoſito munivit: Ipſe verò in regionem ſuam reverſus eſt.

A καὶ κατὰ τὴν ἀποπόρθησιν εἰργάσατο, οὐδενὸς ἀπείργοντος ἢ ὅλως ἀντιπίπτοντος, πλὴν ὀλίγιστου κομιδῆ στρατοῦ πρὸς Ἰουστίνου πεμφθέντος, ὑπὸ Μάγνῳ ταττομένου, πρώην μὲν ἀργυροῦ τραπέζης προϊσταμένῳ κατὰ τὴν βασιλεύουσαν, ὕστερον δὲ καὶ μίαν τῶν βασιλικῶν οἰκιῶν ἐμπιστευθέντι πρὸς Ἰουστίνου· οἳ καὶ προτροπάδην ἔφυγον, μικροῦ δορυάλωτοι ληφθέντες. ἀδδαρμάνης μὲν οὖν ταῦτα κατειργασμένος, τὸν χοσρόην κατείληφε, ἔπω τὴν πόλιν ἐκπολιορκήσαντα. ὃς προστεθεὶς αὐτῷ μεγάλην ῥοπὴν δέδωκε, τούς τε οἰκείους ἀνα- B θαρσήσας, τό τε ἀντίξοον καταπλήξας. εὕρηκε δὲ τήν τε πόλιν ἀποτειχισθεῖσαν, καὶ χῶμα ἀγχοῦ τοῦ τείχους συμφορηθέντα πολύν, καὶ τὰς ἑλεπόλεις μηχανὰς ἐξώσας, καὶ μάλιστα τοὺς καταπέλτας ἐξ ὑπερδεξίων ῥιπτοῦντας, οὓς λιθοβόλους ἡ συνήθεια καλεῖ. οἷς καὶ τὴν πόλιν κατὰ κράτος εἷλεν ὁ χοσρόης κατὰ τὴν ὥραν τοῦ χειμῶνος, ἰωάννου τοῦ τιμοστράτου παιδὸς αὐτῆς ἄρχοντος, ἥκιστα περιφροντίσαντος, ἢ καὶ κατὰ προδόντος. λέγεται γὰρ ἀμφότερα. προσήδρευσε δὲ τῇ πόλει ὁ χοσρόης πέμπτον ἐ- C πρός γε μῆνα, μηδενὸς ἀμύνοντος· ἅπαντας τοίνυν ἐξαγαγὼν πλῆθος ἀσταθμήτων, καὶ τοὺς μὲν αὐτοῦ δειλαίως κατασφάξας, τοὺς δὲ πλείστους καὶ ζωγρείας ἑλών, τὴν μὲν πόλιν ἐπίκαιρον οὖσαν φρουρᾷ κατέσχεν. αὐτὸς δὲ πρὸς τὰ οἰκεῖα ἀπεχώρησεν ἤθη.

Cap. XI.

Quomodo cùm Juſtinus in dementiam incidiſſet, Tiberius Reipublicæ curam ſuſcepit.

HÆc cùm audiviſſet Juſtinus, nihil ſani animo reputans, nec humanitus caſum illum ferens, ex tanto faſtu ac tumore in phrenitidem ac dementiam D incidit, adeo ut nihil eorum quæ gerebantur, deinceps intelligeret. Exinde igitur rempublicam rexit Tiberius, oriundus ex Thracia, qui apud Juſtinū auctoritate & gratia plurimum poterat. Hunc Juſtinus paulo antea collecto ingenti exercitu adverſus Abaros miſerat. Sed cùm milites ne aſpectum quidem Barbarorum ſuſtinere valuiſſent, Tiberius penè ab hoſtibus captus eſt: niſi divina providentia præter omniū opinio-

Κεφ. ια'.

Ὡς ὁ βασιλεὺς ἰουστῖνος φρενίτιδι νόσῳ ἑάλω· τιβέριος δὲ τὴν φροντίδα τῶν ὅλων ἀνεδέξατο.

ΑΠερ ἐπειδὴ ἠκηκόει ὁ ἰουστῖνος, ἐκ τοσούτου τύφου καὶ ὄγκου, οὐδὲν ὑγιὲς ἢ D φρενῆρες ἐννοήσας, οὐδὲ ἀνθρωπίνως τὸ συνενεχθὲν ἀνατλάς, ἐς φρενίτιδα νόσον καὶ μανίαν ἐμπίπτει, οὐδὲν λοιπὸν τῶν γιγνομένων συνείς. διῴκει δὲ τὸ πολίτευμα τιβέριος, θρᾷξ μὲν γένος, τὰ πρῶτα δὲ παρὰ ἰουστίνῳ φέρων. ὃν καὶ κατὰ τῶν ἀβάρων προπεπόμφει, πολὺ ἀγείρας πλῆθος στρατοῦ. ὃς καὶ μικροῦ ἑάλω, τῶν στρατιωτῶν μηδὲ τὴν θέαν τῶν βαρβάρων ὑπενεγκόντων, εἰ μὴ θεία πρόνοια παραδόξως ἔτι